

Het Zinnenboek Spaans

Eerste druk © 2013 Dr. Martin Nuij

Uitgegeven via Limburger.nl/mijnboek

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dr. Martin Nuij

Het Zinnenboek Spaans

Een oefentocht langs de basisregels uit de Spaanse grammatica

Inhoudsopgave

Gebruiksaanwijzing	7
1 Uitspraak	9
2 De zinsdelen	12
3 Lidwoord, zelfstandig naamwoord en de vervoeging van de werkwoorden in de presente (onvoltooid tegenwoordige tijd)	15
4 De ontkennende en vragende zin	25
5 De werkwoorden <i>hebben</i> en <i>zijn</i>	31
6 Bijvoeglijk naamwoord (1)	37
7 Bijwoord (1)	47
8 De hulpwerkwoorden <i>kunnen</i> , <i>moeten</i> , <i>mogen</i> en <i>willen</i>	56
9 Enkelvoudige voorzetsels	61
10 Persoonlijk voornaamwoord	80
11 Telwoorden	93
12 Aanwijzend voornaamwoord	102
13 Bezittelijk voornaamwoord	112
14 Onbepaald voornaamwoord	120
15 Presente perfect	130
16 Betrekkelijk voornaamwoord	140
17 Wederkerend voornaamwoord, combinaties van persoonlijke voornaamwoorden en het beklemtoond persoonlijk voornaamwoord	145
18 Vertaling van het Nederlandse ‘er’	154
19 Speciale werkwoorden.	161
20 Ontkennende woorden	169
21 Subjuntivo	177
22 Imperativo (gebiedende wijs)	183
23 Samengestelde voorzetsels	191
24 Bijvoeglijk naamwoord (2)	196
25 Bijwoord (2)	206
26 Het voornaamwoord ‘men’	215
27 Trappen van vergelijking	221
28 Beklemtoond wederkerend voornaamwoord en het voornaamwoord ‘elkaar’	233
29 Voorzetsels vóór werkwoorden in de infinitief	236
30 Futuro (toekomstige tijd)	244
31 Pretérito (verleden tijd)	250
32 Condicional	266
33 Gerundio	271
34 Lijdende vorm	277
Antwoordenboek	281
Register	318

Gebruiksaanwijzing

Een oefentocht langs de basisregels uit de Spaanse grammatica

Heb je wel eens, als voorbereiding op een vakantie in Spanje, geprobeerd zoveel mogelijk zinnen uit je hoofd te leren uit een boekje *Hoe zeg ik het in het Spaans?* Dan heb je ongetwijfeld gemerkt, dat onze opnamecapaciteit daarvoor niet erg groot is: het is ondoenlijk om zinnetjes uit een vreemde taal voor allerlei situaties in je hoofd paraat te hebben, zeker als je geen inzicht hebt in de grammaticale structuur ervan en de zinnetjes meer toverformules lijken. Onze capaciteit om Spaanse zinnen te formuleren wordt oneindig veel groter als we de beschikking hebben over het gereedschap (lees: de grammaticale regels) om deze zinnen uit een beperkte woordenschat te construeren en we dit gereedschap blindelings kunnen gebruiken. *Het Zinnenboek Spaans* helpt je bij het verwerven van deze vaardigheid. Meer dan 2500 te vertalen zinnen staan tot je beschikking om je te oefenen in het formuleren van zinnen in het Spaans, door gebruik te maken van de grammaticale regels voor deze taal. Het is niet zomaar een verzameling zinnen. Nee, de verzameling te vertalen zinnen is gefaseerd opgebouwd en leidt je langs de basisregels uit de Spaanse grammatica in een zorgvuldig voorbereide tocht. Aan het einde van deze tocht vind je alle grammaticale onderwerpen die je onderweg bent tegengekomen in alfabetische volgorde opgesomd in het *Register*, met achter elk grammaticaal onderwerp het nummer van het hoofdstuk en van de zin waar je het kunt terugvinden.

Alleen enkelvoudige zinnen

Dit boek beperkt zich hoofdzakelijk tot *enkelvoudige zinnen*, dat wil zeggen zinnen die slechts één onderwerp en één gezegde bevatten. Dus geen zinnen bestaande uit hoofd- en bijzin. Eenvoudig gesproken Spaans bestaat immers hoofdzakelijk uit enkelvoudige zinnen.

Hoe dit boek is opgebouwd

Alvorens we zinnen gaan formuleren in het Spaans, schenken we eerst aandacht aan de *uitspraak* (hoofdstuk 1). Het verwerven van een goede uitspraak is misschien wel het allerbelangrijkste aspect van het leren spreken van een vreemde taal. Je kunt nog zulke mooie Spaanse zinnen formuleren, als je ze niet correct uitspreekt ben je toch niet te verstaan.

Onze tocht langs de basisregels uit de Spaanse grammatica begint met het leren hanteren van het grammaticale gereedschap, nodig voor het formuleren van de eenvoudigste zinnen bestaande uit alleen een *onderwerp* en een *gezegde* ('De kinderen slapen.'; 'Je liegt.'). Dit grammaticale gereedschap bestaat uit het *lidwoord*, het *zelfstandig naamwoord*, het *persoonlijk voornaamwoord als onderwerp* en het *werkwoord in de onvoltooid tegenwoordige tijd*. (hoofdstuk 3). Met de kennis van deze vier grammaticale basiselementen kun je overigens ook al veel zinnen vormen die behalve een onderwerp en een gezegde tevens een *lijdend voorwerp* bevatten mits (en je zult dit later in dit boek begrijpen) dit lijdend voorwerp geen mens is ('Ik neem een *pilsje*'). Je leert deze allereenvoudigste zinnen ook ontkennend en vragend maken (hoofdstuk 4). Kortom: je zult merken dat je met deze paar stukken grammaticale gereedschap al ongelooflijk veel zinnen in het Spaans kunt construeren, zeker als je ook nog de Spaanse woorden voor *hebben* en *zijn* kunt gebruiken (hoofdstuk 5). Deze zinnen kunnen we verder aankleden met *bijvoeglijke naamwoorden* (hoofdstuk 6) en *bijwoorden* (hoofdstuk 7). Door bijwoorden te gebruiken kun je *bepalingen* aan je zinnen toevoegen ('Ik breng het geld *morgen*'; 'Hij komt *misschien*'). Het reservoir van mogelijke zinnen wordt verder uitgebreid als je zinnen bestaande uit onderwerp-gezegde-lijdend voorwerp-bepaling kunt vormen met de hulpwerkwoorden *kunnen*, *moeten*, *mogen* en *willen* (hoofdstuk 8). Je grammaticale bagage voor het vormen van Spaanse zinnen met alle mogelijke zinsdelen is bijna compleet als je *voorzetsels* kunt gebruiken (hoofdstuk 9). Het wordt dan mogelijk om ook een *lijdend voorwerp* in de zin op te nemen als dit een mens is ('Ken je *die man?*'), een *voorzetselvoorwerp* ('Je moet niet zo streng *over de jongen* oordelen'), een *voorzetselbepaling* ('Kom je *met de bus?*') en vaak een *meewerkend voorwerp* (Wil je het boek *aan Juan* geven?). Geheel compleet is je bagage voor het vormen van Spaanse zinnen met alle mogelijke

zinsdelen als je *persoonlijke voornaamwoorden als voorwerp* kent (hoofdstuk 10). Je kunt dan ook, en je zult dat later in dit boek begrijpen, elk *meewerkend voorwerp* in de zin opnemen.

Bij het vaardig worden in het formuleren van Spaanse zinnen zou je kunnen volstaan met het grammaticale gereedschap uit de hoofdstukken 3-10. Al het volgende zou je kunnen beschouwen als pure luxe. Naarmate je mooiere Spaanse zinnen wilt formuleren ga je steeds verder in het boek. Daarom is dit boek geschikt voor beginners en gevorderden in allerlei gradaties. Alleen wie ook de *complexe (samengestelde) zin* wil beheersen, vindt in dit boek weinig van zijn gading.

In dit boek wordt verondersteld, dat je de namen van de zinsdelen kent en kunt gebruiken: onderwerp, werkwoordelijk gezegde, naamwoordelijk gezegde, lijdend voorwerp, meewerkend voorwerp, voorzetselvoorwerp en bepaling. Daarom laten we onze tocht langs de basisregels uit de Spaanse grammatica voorafgaan door een oefening in het benoemen van de zinsdelen (hoofdstuk 2).

Hoe moet je dit boek gebruiken?

Houd de volgorde van het boek aan.

Werk het boek door in de gegeven volgorde, ga niet zappen. Het is namelijk *sequentieel* opgebouwd. Dit betekent dat steeds meer grammaticale elementen worden toegevoegd die in het vervolg bekend worden verondersteld. Is iets je ontschoten, dan kun je dit altijd terugzoeken via het *Register*.

Controleer na elke gemaakte zin

Maak gebruik van *directe feedback*. Zoek dus, zeker bij het begin van een hoofdstuk met oefenstof over bepaalde grammatica, na elke gemaakte zin de juiste oplossing in het *Antwoordenboek* achterin. In mijn lessen kan ik deze raad niet genoeg herhalen! Door directe feedback te zoeken leer je optimaal uit je fouten in plaats van zinnen lang dezelfde fout te maken en deze fout zo ook nog in te slijpen. Ben je verder gevorderd in een hoofdstuk en begin je vaardiger te worden in het toepassen van een bepaalde grammaticale regel, dan kun je gerust een aantal gemaakte zinnen tegelijk nakijken.

Niet alleen het correct schrijven van de zinnen is van belang, maar ook een correcte uitspraak. Tot en met hoofdstuk 10 vind je in het *Antwoordenboek* bij elke zin ook hoe deze moet worden uitgesproken.

Veel succes!

Dr. Martin Nuij

1 Uitspraak

De klemtoon

Elk woord heeft een bepaalde lettergreep waarop de klemtoon valt. Zo valt de klemtoon op de voorlaatste lettergreep van de woorden **bo-ni-to** (mooi) en **e-xa-men** (examen) en op de laatste lettergreep van de woorden **en-ten-der** (begrijpen) en **re-loj** (horloge). In alle vier woorden valt de klemtoon volgens de regels. In **bonito** en **examen** valt de klemtoon volgens de regel, dat de klemtoon op de voorlaatste lettergreep ligt als het woord eindigt op een klinker of op de medeklinkers **-n** of **-s**. In **entender** en **reloj** valt de klemtoon volgens de regel, dat de klemtoon op de laatste lettergreep ligt als het woord eindigt op een medeklinker anders dan **-n** of **-s**.

Volgens de eerste regel valt de klemtoon op de voorlaatste lettergreep als het woord eindigt op een *tweeklank*, d.w.z. een combinatie van twee klinkers die slechts één lettergreep vormen. Dit is het geval bij een combinatie van een sterke klinker (**a-e-o**) en een zwakke klinker (**i-u**), zoals in **in-dus-tria** (industrie), **len-gua** ('tong' of 'taal'), **na-die** (niemand). Een combinatie van twee sterke klinkers vormt geen tweeklank maar bestaat uit twee lettergrepen, zoals in **cor-re-o** (post), **ta-re-a** (taak), **le-er** (lezen). Bestaat de laatste lettergreep uit een zwakke en sterke klinker en moet desondanks op deze lettergreep de klemtoon vallen, dan krijgt de zwakke klinker het klemtoonteken: **policía** (politie), **continúo** (ik ga door).

Valt de klemtoon volgens de regel op de voorlaatste lettergreep van een woord en bestaat deze voorlaatste lettergreep uit een tweeklank bestaande uit een zwakke en een sterke klinker, dan valt de klemtoon op de sterke klinker: **heroico** (heldhaftig), **pueblo** (volk), **reina** (koningin), **viernes** (vrijdag). Bestaat deze voorlaatste lettergreep uit twee zwakke klinkers, dan valt de klemtoon op de tweede zwakke klinker: **ruido** (lawaai), **viudo** (weduwenaar), **juicio** (oordeel). Dezelfde regel geldt als de klemtoon hoort te vallen op de laatste lettergreep: **construír** (bouwen).

In woorden waarin de plaats van de klemtoon niet beantwoordt aan bovenstaande regels, wordt ze aangegeven met een klemtoonteken, een voorovervallend streepje: **teléfono** (telefoon), **árbol** (boom), **menú** (menu), **buzón** (brievenbus).

In ons eigen fonetisch schrift zullen we de beklemtoonde klinker in een woord onderstrepen: **boníto**.

Het accentteken wordt ook gebruikt zonder dat van klemtoonaanduiding sprake is. Het dient dan om twee eenlettergrepige woorden van een verschillende grammaticale categorie die voor de rest gelijk geschreven worden, van elkaar te onderscheiden. Voorbeelden zijn **mas** (voegwoord) en **más** (bijwoord), **el** (lidwoord) en **él** (persoonlijk voornaamwoord), **como** (bijwoord en voegwoord) en **cómo** (vraag- en uitroepwoord).

Uitspraak van de letters

De klinkers

De **a** klinkt als in *af*, bijvoorbeeld in **tarde** (*tarde*) 'middag', of als in *laat*, bijvoorbeeld in **abril** (*aabriel*).

De **e** klinkt als in *bed*, bijvoorbeeld in **caseta** (*kaseta*) 'badhokje', of als in *beet*, bijvoorbeeld in **museo** (*moeseo*) 'museum'. Hij klinkt nooit als de stomme **e** van het Nederlandse *de*, *we*, enz. Spreek **madre** (moeder) uit als *ma-dree*.

De **i** kan klinker zijn of halfklinker. De klinker **i** klinkt als de *ie* in *fiets*. Voorbeelden: **salida** (*salieda*) 'uitgang'; **pila** (*piela*) 'batterij'; **policía** (*polieSiea*) 'politie'.

De uitspraak van de halfklinker **i** ligt tussen *ie* en *j* in, wat het geval is in een tweeklank. De uitspraak ligt dicht bij *ie* als de **i** de eerste letter van de tweeklank is: **parientes** (*pariejentes*) 'familie'; **memoria** (*memorieja*) 'geheugen'. De uitspraak ligt dicht bij de *j* als de **i** de tweede letter van de tweeklank is: **aire** (*ajree*) 'lucht'; **reina** (*rejna*) 'koningin'.

De **o** klinkt als in *bot*, bijvoorbeeld in **pelota** (*peelota*) ‘bal’, of bijna als in *boot*, bijvoorbeeld in **camino** (*kamienoo*) ‘weg’.

De **u** kan klinker zijn of halfklinker. De klinker **u** klinkt als de *oe* in *koek*. Voorbeelden: **luna** (*loena*) ‘maan’; **fumar** (*foemar*) ‘roken’.

De uitspraak van de halfklinker **u** ligt tussen *oe* en *w* in, wat het geval is in een tweeklank. De uitspraak ligt dicht bij *oe* als de **u** de eerste letter van de tweeklank is: **bueno** (*boe-eno*) ‘goed’; **continuo** (*kontienoe-o*) ‘voortdurend’. De uitspraak ligt dicht bij de *w* als de **u** de tweede letter van de tweeklank is: **autobús** (*awtoboes*) ‘bus’; **euro** (*ewro*) ‘euro’. Ook in de tweeklank **ui** ligt de uitspraak van de **u** dicht bij de *w*: **ruido** (*rrwiedo*) ‘lawaaï’.

In de lettercombinaties **que/qui** en **gue/gui** wordt de **u** niet uitgesproken: **aqui** (*aakie*) ‘hier’; **guerra** (*gerra*), **alguien** (*algjen*). Staat er een trema op de **u**, dan wordt hij wel uitgesproken: **pínguino** (*piengwieno*) ‘pinguïn’.

De medeklinkers

De **b** aan het begin van een woord of na een **n** of **m** klinkt als de *b* in *boom*. Voorbeelden: **Bolivia** (*boolievie-a*), **Colombia** (*koolombie-a*)

In andere gevallen wordt de **b** uitgesproken als een zeer zachte *b* (bijna een *w*). Voorbeelden: **Cuba** (*koewa*), **pueblo** (*poe-eblo*) ‘dorp’

De **c** wordt op twee verschillende manieren uitgesproken, afhankelijk van de letter die er op volgt. De **c** vóór een **e** of **i** klinkt slissend zoals de Engelse *th*, maar meer tussen de tanden. We zullen deze klank in ons eigen fonetisch schrift aanduiden met *S*.

Voorbeelden: **cien** (*Sie-en*) ‘honderd’; **ofrecer** (*ofreSer*) ‘aanbieden’

De **c** vóór een **a**, **o** of **u** of een medeklinker klinkt als de Nederlandse *k*. Voorbeelden: **café** (*kafe*) ‘koffie’; **casa** (*kasa*) ‘huis’

In **cc** hebben de twee *c*’s een verschillende uitspraak: **lección** (*lekSie-on*) ‘les’; **acción** (*akSie-on*) ‘actie’.

De **ch** wordt uitgesproken als *tsj*, zoals in het Engelse *church*.

Voorbeelden: **muchacho** (*moetsjatsjo*) ‘jongen’; **chico** (*tsjieko*) ‘jongen’

De **d** wordt aan het einde van een woord en in **-ado** niet of bijna niet uitgesproken. Je begint als het ware de **d** uit te spreken maar stopt dan onmiddellijk.

Voorbeelden: **usted** (*oestee*) ‘u’; **comprado** (*kompra-o*) ‘gekocht’

De **g** wordt op twee verschillende manieren uitgesproken, afhankelijk van de letter die er op volgt.

De **g** vóór een **e** of **i** wordt uitgesproken als de *ch* in *kachel*.

Voorbeelden: **gente** (*chentee*) ‘mensen’; **Bélgica** (*belchieka*) ‘België’

De **g** vóór een **a**, **o** of **u** of een medeklinker klinkt als in het Duitse *gut*. In ons eigen fonetisch schrift geven we deze klank aan met *ğ*.

Voorbeelden: **gobierno** (*ğobjerno*) ‘regering’; **guitarra** (*ğietarra*) ‘gitaar’

N.B In woorden als **guitarra**, **alguien**, **guerra** e.d. dient de (niet uitgesproken) **u** om de **g** vóór de **e** en **i** de harde klank *ğ* te geven.

De **h** wordt niet uitgesproken.

Voorbeelden: **hombre** (*qumbree*) ‘man’; **hotel** (*otel*) ‘hotel’

De **j** wordt uitgesproken als de *ch* in *kachel*.

Voorbeelden: **jardín** (*chardien*) ‘tuin’; **jueves** (*choe-ebes*) ‘donderdag’

De dubbele **ll** wordt uitgesproken als *lj* (bijna als een *j*).

Voorbeelden: **caballero** (*kabaljeero*) ‘heer’; **guerrilla** (*ğerielja*) ‘oorlog’

De **n** vóór **b**, **v**, **f** en **p** klinkt als *m*.

Voorbeelden: **un banco** (*um banko*) ‘een bank’; **enfermo** (*emfermo*) ‘ziek’

De **ñ** wordt uitgesproken als *nj*.

Voorbeelden: **España** (*espanja*) ‘Spanje’; **señor** (*senjor*) ‘heer’

De **qu** wordt uitgesproken als *k*.

Voorbeelden: **banquero** (*bankeero*) ‘bankier’; **quince** (*kienSe*) ‘vijftien’

De **r** aan het begin van een woord wordt rollend uitgesproken, dus gevormd met de punt van de tong in plaats van achter in de mond: **radio** (*rradieo*). Tussen klinkers en aan het eind van een woord niet rollend: **pero** (*pero*) ‘maar’; **escribir** (*eskriebier*) ‘schrijven’.

De dubbele **rr** wordt altijd rollend uitgesproken: **perro** (*perro*) ‘hond’.

De **v** wordt net zo uitgesproken als de **b**.

Voorbeelden: **vino** (*biveno*) ‘wijn’; **abeja** (*aawevecha*) ‘bij’

De **x** wordt uitgesproken als *ks*.

Voorbeelden: **extranjero** (*estrancheero*) ‘vreemdeling’; **existir** (*eksisiestier*)

In sommige woorden wordt in informele uitspraak de **x** tot *s*.

Voorbeeld: **examen** (formeel *eksamen*, informeel *esamen*) ‘examen’

De letter **z** wordt uitgesproken als de Engelse *th*.

Voorbeelden: **zapato** (*Sapato*) ‘schoen’; **corazón** (*koraSón*) ‘hart’

2 De zinsdelen

Voor het vormen van zinnen in het Spaans moet je iets weten over de *zinsdelen*. We vertellen je er hier iets over voordat je de hierna volgende oefeningen gaat maken.

Een zin is opgebouwd uit zinsdelen. Een zinsdeel kan een woord zijn, maar meestal is het een groepje woorden. We onderscheiden vier zinsdelen:

- a onderwerp
- b gezegde
- c voorwerpen
- d bepalingen

El veterinario	reconoce	el animal	muy concienzudo.
De dierenarts	onderzoekt	het dier	heel nauwgezet.
<i>onderwerp</i>	<i>gezegde</i>	<i>voorwerp</i>	<i>bepaling</i>

Elke enkelvoudige zin bevat altijd slechts één onderwerp en één gezegde. Staan er meerdere gezegdes in een zin, dan spreken we van een samengestelde of complexe zin.

We onderscheiden het werkwoordelijk gezegde en het naamwoordelijk gezegde. Het *werkwoordelijk gezegde* bestaat uit een werkwoord (zoals in het voorbeeld hierboven) of werkwoord met hulpwerkwoord, bijvoorbeeld in: **Mi hermano quiere vender su caballo** (Mijn broer *wil* zijn paard *verkoopen*). Het *naamwoordelijk gezegde* bestaat uit een *koppelwerkwoord* en een bijvoeglijk naamwoord of zelfstandig naamwoord dat door het koppelwerkwoord aan het onderwerp wordt gekoppeld, bijvoorbeeld:

Margarita está muy enfadada.	Margarita is erg boos.
La directora es una mujer.	De directeur is een vrouw.

Er zijn drie voorwerpen:

- Het *lijdend voorwerp*. Bijvoorbeeld **Lola mira el dossier** 'Lola bekijkt *het dossier*'. Het lijdend voorwerp is de persoon of zaak die het voorwerp van de handeling is: *wat* of *wie* bekijkt Lola?

- Het *meewerkend voorwerp*, bijvoorbeeld **He explicado a mis padres la situación** 'Ik heb *mijn ouders* de situatie uitgelegd'. Het meewerkend voorwerp is de persoon of zaak waarop de handeling gericht is: *aan wie* wordt de situatie uitgelegd? Merk op, dat in het Spaans, in tegenstelling tot het Nederlands, vóór het meewerkend voorwerp altijd het voorzetsel **a** (aan) staat.

Tot het meewerkend voorwerp rekenen we hier gemakshalve ook het *belanghebbend voorwerp*, bijvoorbeeld **Mamá ha comprado un gorro nuevo para Carlos** 'Moeder heeft een nieuwe muts *voor Carlos* gekocht'.

- Het *voorzetselvoorwerp*, bijvoorbeeld **Creo en Dios** 'Ik geloof *in God*'; **Pensaba en el desorden que dejaba** 'Hij dacht *aan de wanorde* die hij achterliet'. Net als het lijdend voorwerp geeft het voorzetselvoorwerp de persoon of zaak weer die het voorwerp van de handeling is, alleen heeft dit voorwerp een voorzetsel. Dit voorzetsel hoort vast bij het werkwoord, bijvoorbeeld **creer en** (gelooven in) en **contar con** (rekenen op).

Alle zinsdelen die overblijven nadat we onderwerp, gezegde en voorwerpen hebben aangewezen, zijn *bepalingen*. Een zin kan meerdere bepalingen bevatten. Zo bevat de volgende zin twee bepalingen:

Mañana por la noche	vamos	al cine.
Morgenavond	gaan we	naar de film.
<i>bepaling</i>	<i>onderwerp en gezegde</i>	<i>bepaling</i>

Bestaat het eerste woord van een bepaling uit een voorzetsel of een samentrekking van voorzetsel en bepaald lidwoord (zoals **al cine**), dan spreken we van een *voorzetselbepaling*.

Op grond van wat er door een bepaling wordt gespecificeerd kunnen we veel soorten bepalingen onderscheiden. In de voorbeeldzin is **mañana por la noche** een tijdsbepaling en **al cine** een plaatsbepaling.

Benoem de zinsdelen door onder elk zinsdeel het juiste nummer in te vullen. Kies daarvoor uit:

1 onderwerp

2a werkwoordelijk gezegde

2b naamwoordelijk gezegde

3a lijdend voorwerp

3b meewerkend voorwerp of belanghebbend voorwerp

3c voorzetselvoorwerp

4 bepaling

Voorbeeld:

De dierenarts onderzoekt het dier heel nauwgezet.

El veterinario|reconoce|el animal|muy concienzudo.

.....1.....|.....2a.....|.....3a.....|.....4.....

1 Maria koopt een boek voor haar zoon.

María|compra|un libro|para su hijo.

.....|.....|.....|.....

2 Mijn man moet tot acht uur op kantoor blijven.

Mi marido|tiene que quedarse|hasta las ocho|en la oficina.

.....|.....|.....|.....

3 Eindelijk kon mijn moeder zich van de praatzieke vrouw losmaken.

Por fin|mi madre|pudo deshacerse|de la mujer habladora.

.....|.....|.....|.....

4 Mijn zoon heeft deze week hard gewerkt.

Mi hijo|ha trabajado|mucho|esta semana.

.....|.....|.....|.....

5 De bibliotheek is tot 5 september dicht.

La biblioteca|está cerrada|hasta el cinco de septiembre.

.....|.....|.....

6 Iedereen hilde op het einde van de plechtigheid.

Todo el mundo|lloró|al final de la ceremonia.

.....|.....|.....

7 Mijn ouders wonen sinds 1999 in Murcia.

Mis padres|viven|en Murcia|desde 1999.

.....|.....|.....|.....

8 Heb jij de auto vandaag nodig?

¿Tú|necesitas|el coche|hoy?

.....|.....|.....|.....

9 Juana is erg aardig tegen iedereen.

Juana|es muy amable|con todo el mundo.

.....|.....|.....

10 Ik heb chocolade ijs voor de kinderen gekocht.

He comprado|helado de chocolate|para los niños.

.....|.....|.....

11 We hebben de ambtenaren de situatie uitgelegd.
Hemos explicado|a los funcionarios|la situación.
.....|.....|.....

12 Hij dacht vaak aan zijn moeder.
Pensaba|muchas veces|en su madre.
.....|.....|.....

13 Ik heb aan de ober drie pilsjes betaald.
He pagado|al camarero|tres cervezas.
.....|.....|.....

14 Mijn collega geeft het hele loon aan zijn vrouw.
Mi colega|da|el sueldo íntegro|a su mujer.
.....|.....|.....

15 Hij bleef een paar nachten in het appartement slapen.
Algunas noches|se quedaba a dormir|en el piso.
.....|.....|.....

16 Altijd spreekt hij slecht over zijn collega's.
Siempre|habla|mal|de sus compañeros de trabajo.
.....|.....|.....

17 Hij keek mij met een vreemde blik aan.
Me |miraba|con una cara rara.
.....|.....|.....

18 Ze hebben jou veel dingen voor je verjaardag gegeven.
Te |han regalado| muchas cosas|para tu cumpleaños.
....|.....|.....

3 Lidwoord, zelfstandig naamwoord en de vervoeging van de werkwoorden in de presente (onvoltooid tegenwoordige tijd)

De meest eenvoudige zinnen zijn samengesteld uit een onderwerp en een werkwoordelijk gezegde: 'De kinderen slapen'; 'Je ligt'. Zinnen als deze zijn opgebouwd uit vier woordsoorten: een **lidwoord**, een **zelfstandig naamwoord** of een **persoonlijk voornaamwoord als onderwerp** en een **werkwoord**. We beginnen onze studie van de Spaanse grammatica dan ook met deze woordsoorten.

Het lidwoord

In het Spaans zijn zelfstandige naamwoorden *mannelijk* of *vrouwelijk*. Dit grammaticale geslacht komt o.a. tot uitdrukking in het lidwoord:

el libro het boek **un libro** een boek

la casa het huis **una casa** een huis

El en **la** zijn *bepaalde lidwoorden* en **un** en **una** zijn *onbepaalde lidwoorden*.

Het zelfstandig naamwoord kan in het *enkelvoud* of in het *meervoud* staan en dat geldt ook voor het *bepaald lidwoord*:

los libros de boeken

las casas de huizen

Vóór vrouwelijke woorden in het enkelvoud die met een beklemtoonde **a** of **ha** beginnen, verandert het vrouwelijk bepaald lidwoord **la** in **el** en het vrouwelijk onbepaald lidwoord meestal in **un**. Voorbeelden: **el alma** (de ziel) **un (una) alma**, **el agua** (het water); **el hacha** (de bijl) **un (una) hacha**, **el hambre** (de honger). Maar niet met een beklemtoonde **a** of **ha** beginnend: **la amiga** (de vriendin), **la hamaca** (de hangmat).

Wanneer dergelijke woorden in het meervoud voorkomen, wordt echter de normale vrouwelijke meervoudsvorm **las** gebruikt: **las almas** (de zielen).

Let op: de verandering van **la** in **el** en **una** in **un** vindt alleen plaats als het lidwoord direct voor het zelfstandig naamwoord staat: **un hacha afilada** maar **una afilada hacha** (een scherpe bijl).

Naast de onbepaalde lidwoorden enkelvoud **un** en **una** heeft het Spaans nog de onbepaalde lidwoorden meervoud **unos** en **unas**. Deze worden gebruikt vóór zelfstandige naamwoorden die in het Nederlands enkelvoud zijn maar in het Spaans meervoud, zoals **gafas** (bril) en **pantalones** (broek): **unas gafas** (een bril); **unos pantalones** (een broek). Ook wordt het wel gebruikt in de betekenis van 'een stel': **Tienes unos amigos simpáticos** (Je hebt een stel sympathieke vrienden).

Behalve onbepaald lidwoord zijn **unos** en **unas** ook onbepaald voornaamwoord in de betekenis van 'enkele', 'een paar'. (zie hoofdstuk 14).

1 Vul op de stippellijntjes het lidwoord in. De eerste is al voorgedaan.

	Enkelvoud	Meervoud
Bepaald lidwoord	Onbepaald lidwoord	Bepaald lidwoord
1...el...señor (heer)	...un...señor	...los...señores (heren)
2.....señora (dame)	señora	señoras (dames)
3amigo (vriend)	amigo	amigos (vrienden)
4amiga (vriendin)	amiga	amigas (vriendinnen)
5hermano (broer)	hermano	hermanos (broers)
6hermana (zus)	hermana	hermanas (zussen)
7tío (oom)	tío	tíos (ooms)
8tía (tante)	tía	tías (tantes)
9profesor (leraar)	profesor	profesores (leraren)
10profesora (lerares)	profesora	profesoras (leraressen)

11francés (Fransman)	francés	franceses (Fransen)
12francesa (Franse)	francesa	francesas (Fransen)
13hombre (man)	hombre	hombres (mannen)
14mujer (vrouw)	mujer	mujeres (vrouwen)
15padre (vader)	padre	padres (vaders)
16madre (moeder)	madre	madres (moeders)
17gallo (haan)	gallo	gallos (hanen)
18gallina (kip)	gallina	galinas (kippen)
19toro (stier)	toro	toros (stieren)
20vaca (koe)	vaca	vacas (koeien)
21ala (vleugel)	ala	alas (vleugels)
22hacha (bijl)	hacha	hachas (bijlen)

Het zelfstandig naamwoord

Geslacht

Weten wat het grammaticale geslacht (mannelijk of vrouwelijk) is van zelfstandige naamwoorden voor mensen en dieren is geen probleem: dat is (bijna altijd) gelijk aan het natuurlijke geslacht (de sekse) van de mens of het dier dat door het zelfstandig naamwoord wordt aangeduid:

el chico de jongen **la chica** het meisje - **el león** de leeuw **la leona** de leeuwin.

Lastiger om te weten is het geslacht van zelfstandige naamwoorden voor dingen. Gelukkig is bij deze zelfstandige naamwoorden het geslacht vaak af te leiden uit de vorm van het woord.

► Zelfstandige naamwoorden die op een klinker (behalve de onbeklemtoonde **-a** en **-e**) eindigen zijn gewoonlijk mannelijk:

el piso verdieping - **el año** jaar - **el sofá** bank - **el pie** voet

Uitzonderingen op deze regel zijn onder andere: **la foto**, **la radio**, **la mano** (hand), **la moto** (motor).

► Zelfstandige naamwoorden die op een onbeklemtoonde **-a** eindigen zijn meestal vrouwelijk:

la mesa tafel - **la casa** huis - **la cabeza** hoofd - **la revista** tijdschrift

Uitzonderingen: **el día** (dag), **el mapa** (kaart), **el tranvía** (tram) en woorden op **-ma** en **-ta** die van het Grieks zijn afgeleid zoals **el problema** (probleem), **el clima** (klimaat) en **el planeta** (planeet).

► Onder de zelfstandige naamwoorden op een onbeklemtoonde **-e** zijn evenveel mannelijke als vrouwelijke:

el coche auto - **el cine** bioscoop - **la calle** straat - **la llave** sleutel

Er kan een enkele aanwijzing worden gegeven: woorden op **-umbre** zijn meestal vrouwelijk en woorden op **-aje** zijn meestal mannelijk:

la costumbre gewoonte - **la muchedumbre** menigte - **el coraje** moed - **el paisaje** landschap

► De zelfstandige naamwoorden op een medeklinker zijn mannelijk of vrouwelijk:

el interés belang - **el tren** trein - **la salud** gezondheid - **la pared** de wand

Er kunnen wel enkele aanwijzingen worden gegeven:

►► Woorden die eindigen op **-ión**, **-dad**, **-tad**, **-tud** en **-z** zijn meestal vrouwelijk:

la decisión beslissing - **la verdad** waarheid - **la libertad** vrijheid - **la virtud** deugd - **la nariz** neus - **la luz** licht.

Maar op deze regel zijn nogal wat uitzonderingen, onder andere:

el avión vliegtuig - **el camión** vrachtwagen - **el lápiz** potlood - **el pez** vis

►► Woorden die eindigen op **-an**, **-or** en **-l** zijn meestal mannelijk:

el pan brood - **el error** fout - **el amor** de liefde - **el papel** papier - **el hospital** ziekenhuis

Ook op deze regel zijn nogal wat uitzonderingen, vooral bij de woorden op **-l**:

la flor bloem - **la catedral** kathedraal - **la sal** zout - **la piel** de huid - **la señal** signaal

Bij sommige woorden voor mensen zijn de mannelijke en vrouwelijke versie identiek en moet uit een determinant (lidwoord, aanwijzend voornaamwoord, etc.) het verschil blijken. Voorbeelden: **el estudiante/la estudiante** (student/studente); **el amante/la amante** (minnaar/minnares).

Vorming van het meervoud

Bij de meeste zelfstandige naamwoorden wordt het meervoud gevormd door toevoeging van **-s** of **-es**. Een **-s** wordt toegevoegd als het zelfstandig naamwoord eindigt op een onbeklemtoonde klinker of op een beklemtoonde **e**. Voorbeelden: **el detective** (detective), **los detectives**; **la chica** (meisje) **las chicas**; **el café** (café), **los cafés**; **el pie** (voet), **los pies**.

Een **-es** wordt toegevoegd als het zelfstandig naamwoord eindigt op een beklemtoonde klinker (uitgezonderd een beklemtoonde **e**) of op een medeklinker (dus ook op een **j** en op een **y**). Voorbeelden: **el maniquí** (mannequin) **los maniqués**; **el país** (land) **los países**; **la ciudad** (stad) **las ciudades**; **el reloj** (horloge) **los relojes**; **la ley** (wet) **las leyes**.

Voor woorden die eindigen op de medeklinker **s**, geldt deze regel alleen als het woord maar uit één lettergreep bestaat waarop vanzelf de klemtoon valt (bijvoorbeeld **el mes** maand, **los meses**) of als de klemtoon op de laatste lettergreep valt: **el portugués** (Portugees), **los portugueses**; **el interés** (belang), **los intereses**. Valt de klemtoon niet op de laatste lettergreep, dan blijft het zelfstandig naamwoord in het meervoud onveranderd: **el atlas** (atlas) **los atlas**; **el martes** (dinsdag), **los martes**.

De weinige woorden op een beklemtoonde klinker anders dan **é** vormen het meervoud met **-s**, **-es**, of soms het kan allebei: **el menú** (menu, spijkskaart), **los menús**; **el marroquí** (Marokkaan), **los marroquíes**; **el israelí** (Israëliër), **los israelíes**; **el esquí** (ski), **los esquí(es)**.

Eindigt het zelfstandig naamwoord op een **z**, dan verandert deze bij de meervoudsvorming in een **c**, bijvoorbeeld **el juez** (rechter), **los jueces**.

Bij zelfstandige naamwoorden waar de klemtoon op de voorlaatste of laatste lettergreep valt, blijft bij de meervoudsvorming de klemtoon op de oorspronkelijke lettergreep liggen. Dit heeft tot gevolg dat het oorspronkelijke klemtoonteken verdwijnt (**francés** Fransman, **franceses**; **colección** verzameling, **colecciones**) of dat er juist een klemtoonteken verschijnt (**examen** examen, **exámenes**; **virgen** maagd, **vírgenes**). Verplaatsing van de klemtoon komt heel weinig voor. Een van de weinige voorbeelden is **carácter** karakter, **caracteres**.

2 Zet de volgende zelfstandige naamwoorden (inclusief het lidwoord) in het meervoud.

<i>Enkelvoud</i>	<i>Meervoud</i>	<i>Enkelvoud</i>	<i>Meervoud</i>
1 el tren (trein)		el coche (auto)	
2 la mesa (tafel)		la silla (stoel)	
3 la mano (hand)		la pierna (been)	
4 el pie (voet)		la cabeza (hoofd)	
5 el día (dag)		la noche (nacht)	
6 el mes (maand)		el año (jaar)	
7 la lección (les)		la edad (leeftijd)	
8 el problema (probleem)		el poeta (dichter)	
9 el periódico (krant)		la revista (tijdschrift)	
10 el ojo (oog)		la boca (mond)	
11 el rey (koning)		la reina (koningin)	
12 la vez (keer)		la luz (licht)	
13 el pez (vis)		el lápiz (potlood)	
14 el pueblo (dorp)		la ciudad (stad)	
15 el hotel (hotel)		la playa (strand)	
16 la pared (wand)		la habitación (kamer)	
17 la actriz (actrice)		el profesor (leraar)	
18 el israelí (Israëliër)		el holandés (Hollander)	

19 el paraguas (paraplu) el cine (bioscoop)
 20 el país (land) el lunes (maandag)

Vertaal naar het Spaans:

3 Een koffie/Twee bier, alstublieft. (alstublieft = por favor)

4 De kaart, alstublieft.

5 Ober. De rekening, alstublieft.

6 Een ogenblikje, a.u.b.

7 Heren/Dames (wc)

8 Ingang

9 Kassa

10 Halte

Het werkwoord

Indeling van de werkwoorden

De Spaanse werkwoorden worden verdeeld in drie groepen, op basis van de uitgang van de infinitief (onbepaalde wijs):

- werkwoorden, die bestaan uit stam + **-ar**
Voorbeelden: **hablar** (spreken); **trabajar** (werken)
- werkwoorden die bestaan uit stam + **-er**
Voorbeelden: **beber** (drinken); **comer** (eten)
- werkwoorden die bestaan uit stam + **-ir**
Voorbeelden: **vivir** (wonen); **permitir** (toestaan)

Vervoeging van het werkwoord in de presente (onvoltooid tegenwoordige tijd)

Je vervoegt het werkwoord door achter de stam de uitgangen te zetten. De uitgangen voor de *presente* (onvoltooid tegenwoordige tijd) zijn als volgt:

<i>Persoonlijk vnv.</i>	hablar <i>stam: habl-</i>	comer <i>stam: com-</i>	vivir <i>stam: viv-</i>
yo ik	hablo ik spreek	como ik eet	vivo ik leef
tú jij	hablas	comes	vives
él/ella/usted hij, zij, u	habla	come	vive
nosotros/as wij	hablamos	comemos	vivimos
vosotros/as jullie	habláis	coméis	vivís
ellos/ellas/ustedes zij, u	hablan	comen	viven

Om de oorspronkelijke uitspraak van de medeklinker waarop de stam eindigt te behouden, moet de schrijfwijze soms aangepast worden. Zo wordt bij werkwoorden waarvan de stam eindigt op een zachte-**g**, in de *ik*-persoon de schrijfwijze aangepast om de zachte uitspraak van de **g** te behouden: **coger** (nemen, pakken), **yo cojo**; **dirigir** (leiden) **yo dirijo**. Hetzelfde gebeurt bij werkwoorden waarvan de stam eindigt op een zachte **c**, bijvoorbeeld **ejercer** (uitoefenen), **yo ejerzo**. Omgekeerd kunnen **gu** en **qu** uit de stam in de *ik*-persoon worden vervangen door **g** en **c**, omdat de oorspronkelijke harde klank toch bewaard blijft: **distinguir** (onderscheiden), **yo distingo**; **delinquir** (een misdrijf begaan), **yo delinco**.

Niet alle werkwoorden worden vervoegd als in het overzicht hierboven. De werkwoorden die hiervan afwijken worden *onregelmatige werkwoorden* genoemd.

Het persoonlijk voornaamwoord als onderwerp

In het Spaans wordt het onderwerp bij een werkwoord gewoonlijk weggelaten als dit onderwerp een persoonlijk voornaamwoord is (**yo** ik, **tú** jij, enzovoort). Je zegt bijvoorbeeld **Hablo español** (Ik spreek Spaans). Dit is verklaarbaar omdat het onderwerp al tot uitdrukking komt in de uitgang van het vervoegde werkwoord. Alleen bij de 3e persoon is in de presente aan het werkwoord niet te zien of het om mannelijke individuen (**él, ellos**) of vrouwelijke individuen (**ella, ellas**) gaat. Als dit niet uit de context is op te maken, moet het persoonlijk voornaamwoord als onderwerp worden toegevoegd. **Usted** (u enkelvoud) en **ustedes** (u meervoud) worden meestal niet weggelaten en staan dan in de regel na de werkwoordsvorm. Ze worden (behalve aan het begin van een zin) met een kleine letter geschreven. Ze worden in de schrijftaal vaak afgekort tot **Vd.** of **Ud.** en **Vds.** of **Uds.** en zijn dan wel met hoofdletter. Overigens wordt in de gesproken taal ook **yo** steeds minder weggelaten.

Volgorde van onderwerp en gezegde in de enkelvoudige zin

Met de volgorde van onderwerp en gezegde wordt in het Spaans soepeler omgegaan dan in het Nederlands. Terwijl bij ons de normale volgorde in een mededelende zin is onderwerp-gezegde ('Mijn neefjes zijn al gearriveerd'), kun je in het Spaans zowel zeggen **Mis primos han llegado ya** als **Ya han llegado mis primos**. We zullen in dit boek zoveel mogelijk de 'nederlandse volgorde' aanhouden. Maar in een aantal gevallen, die we in het vervolg van dit boek nog zullen bespreken, is in het Spaans de normale volgorde gezegde-onderwerp.

Raadpleeg voor het vervoegen van de werkwoorden in de volgende zinnen steeds het overzicht op de vorige bladzijde (zoek de zelfstandige naamwoorden op in het woordenboek).

11 Wij vertrekken. (vertrekken = salir)

.....

12 De trein vertrekt.

.....

13 (zet het onderwerp achteraan) Een hond blaft. (blaffen = ladrar)

.....

14 Het dier lijdt. (lijden = sufrir).

.....

15 We beginnen. (beginnen = comenzar)

.....

16 Een vrouw doet open. (opendoen = abrir).

.....

17 Het kind huilt. (huilen = llorar)

.....

18 God bestaat. (bestaan = existir)

19 We blijven. (blijven = quedar)

20 Ze gaat naar boven. (naar boven gaan = subir)

21 Hij gaat naar beneden. (naar beneden gaan = bajar)

22 Het kind slaapt. (slapen = dormir)

Veel werkwoorden met een **o** in de stam, zoals **dormir** (slapen), **costar** (kosten), **soñar** (dromen) en **poder** (kunnen, mogen), veranderen bij de vervoeging deze **o** in **ue** als de klemtoon daarop valt, dat is in de presente dus in alle personen behalve de *wij*-persoon en de *jullie*-persoon: **sueño** (ik droom), **sueñas** (jij droomt) etc. Bij welke werkwoorden met **o** in de stam dit het geval is, moet je gewoon leren, daar is geen regel voor te geven. Als een werkwoord deze **ue** verandering heeft, geeft een woordenboek dit als volgt aan: **dormire (ue)**.

Ook enkele werkwoorden met **u** in de stam kennen deze **ue**-verandering, bijvoorbeeld **jugar** (spelen): **juego** (ik speel), **juegas** (jij speelt) etc.

23 Jullie dromen. (dromen = soñar)

24 De jongen liegt. (liegen = mentir)

Veel werkwoorden met een **e** in de stam (zoals **mentir** liegen, **pensar** denken, **comenzar/empezar** beginnen en **querer** willen) veranderen bij de vervoeging de **e** in **ie** als de klemtoon daarop valt: **miento** (ik lieg), **mientes** (jij liegt) etc. Het woordenboek geeft dit zo aan: **mentire (ie)**.

Ook enkele werkwoorden met **i** in de stam kennen deze **ie**-verandering, bijvoorbeeld **adquirir** (verwerven, behalen): **adquiero** (ik behaal), **adquieres** (jij behaalt) etc.

25 Ik denk na. (nadenken = pensar)

26 (zet het onderwerp achteraan) De reis vangt aan. (aanvangen = empezar)

27 Ik kom!

In het Spaans antwoordt men niet met 'Ik kom' als men geroepen wordt, maar 'Ik ga (naar u toe)'. **Ir** (gaan) is een onregelmatig werkwoord, dat als volgt wordt vervoegd:

yo voy ik ga

tú vas

él/ella va

nosotros vamos

vosotros vais

ellos/ellas van

28 (zet het onderwerp achteraan) De telefoon gaat (gaan = rinkelen = sonar, *o* wordt *ue*). - Hallo! (Diga)

In het Spaans staat in een mededelende zin, bestaande uit alleen een onderwerp en een gezegde, het onderwerp achter het gezegde wanneer het voor het eerst verschijnt binnen de gesprekssituatie. Bijvoorbeeld:

Entró un hombre desconocido.

Een onbekende man kwam binnen.

Ha telefonado Ida.

Ida heeft gebeld.

In beide zinnen gaat het om de mededeling *wie* ‘de bar binnenkwam’ of ‘heeft gebeld’ en ligt het accent dus op het onderwerp. Met deze zin kun je komen binnenvallen zonder dat de onderwerpen ‘een onbekende man’ en ‘Ida’ al aan de orde zijn geweest. We noemen dit de *neutrale* of *normale* volgorde van onderwerp en gezegde. Bij de niet-normale volgorde **Ida ha telefonado** ligt het accent op het gezegde, wat past bij een speciale context. Bijvoorbeeld als antwoord op de vraag “Is Ida nog langs geweest?”

Met name veel onovergankelijke werkwoorden (dat zijn werkwoorden die geen lijdend voorwerp kunnen hebben) zijn erg geschikt om een nieuw onderwerp te introduceren. Bij deze werkwoorden is de normale volgorde in een mededelende zin *gezegde-onderwerp*. Voorbeelden zijn **entrar** (binnenkomen), **sonar** (klinken) en **llegar** (aankomen).

Aún no ha llegado la secretaria.

De secretaresse is er nog niet.

Entran Nino y una otra persona.

Nino en nog iemand komen binnen.

Suona música de guitarra.

Er klinkt gitaarmuziek.

Worden zinnen als **Ha telefonado Ida** en **Aún no ha llegado la secretaria** verlengd met een voorwerp of bepaling, dan staat ook in het Spaans het onderwerp vóór het gezegde (zinnen 1), tenzij het onderwerp onbepaald is (zinnen 2).

(1) **Ida ha telefonado a María.**

Ida heeft Maria gebeld.

La secretaria aún no ha llegado a Madrid.

De secretaresse is nog niet in Madrid aangekomen.

(2) **Ha llegado un circo a la ciudad.**

Er is een circus in de stad aangekomen.

Crecían flores amarillas entre los raíles.

Er groeiden gele bloemen tussen de rails.

Wordt een tijds- of plaatsbepaling vooraan de zin gezet, dan blijft de volgorde gezegde-onderwerp gehandhaafd. Er is dan wederom geen verschil meer met het Nederlands: **Muy a lo lejos suona música de guitarra** (Heel in de verte klinkt gitaarmuziek).

29 Wij gaan. Tot ziens (Hasta la vista).

30 Het sneeuwt. (sneeuwen = nevar, *e* wordt *ie*)

Het Nederlandse *het* als onpersoonlijk onderwerp wordt niet vertaald: **Llueve a cántaros**. ‘Het regent pijpenstelen’.

Met de kennis van deze vier grammaticale basiselementen (lidwoord, zelfstandig naamwoord, werkwoord en persoonlijk voornaamwoord als onderwerp) kun je ook zinnen vormen die naast een onderwerp en een werkwoordelijk gezegde tevens een lijdend voorwerp hebben, mits dit lijdend voorwerp geen mens is (hierover meer in hoofdstuk 9 over voorzetsels).

31 De man leest een roman. (lezen = leer)

32 De koning en koningin bezoeken Spanje. (bezoeken = visitar)

Paren als 'de koning en koningin' etc. worden aangeduid met één mannelijk woord meervoud:

Los padres	De vader en moeder
Los tíos	De oom en tante
Los senores	De heer en mevrouw
Los reyes	De koning en koningin

33 Zij spreken Spaans.

De naam van een land wordt met een hoofdletter geschreven (**España** Spanje), maar de naam van een nationaliteit of taal met een kleine letter (**español** Spaans, Spanjaard).

34 Ik heb liever een pilsje. (liever hebben = preferir, **e** wordt **ie**)

35 Jij hebt liever een pilsje, niet? (nietwaar = verdad)

36 De advocaat bekijkt het dossier. (bekijken = mirar)

37 Ik koop een bril. (kopen = comprar)

In het Spaans zijn zelfstandige naamwoorden meestal meervoud als ze een koppel aanduiden (bijvoorbeeld een 'schaar'). De belangrijkste zijn:

las gafas (ook mag la gafa)	de bril
los pantalones (ook mag el pantalón)	de broek
los tejanos	de spijkerbroek
las bragas (ook mag la braga)	de onderbroek
las tijeras (ook mag la tijera)	de schaar
los bigotes (ook mag el bigote)	de snor
las tenazas (ook mag la tenaza)	de tang
los gemelos/las gemelas	de tweeling
los prismáticos	de verrekijker

Bij deze woorden wordt als onbepaald lidwoord dan **unos/unas** gebruikt: **¿Puedes pasarme unas tenazas?** (Kun je me een tang aangeven?).

38 Anna (Ana) draagt een bril. (dragen = llevar)

Bij woorden voor dingen die je kunt dragen, aanhebben (zoals 'broek' en 'bril') en die in het Nederlands in het enkelvoud worden gebruikt maar in het Spaans in het meervoud, komt het onbepaald lidwoord **unos/unas** hoofdzakelijk voor als ze nader bepaald worden: **Tienes unas gafas elegantes** (Je hebt een elegante bril). Anders wordt het meestal weggelaten: **Necesito llevar gafas** (Ik moet een bril dragen).

39 Ik vraag de rekening. (vragen om iets te *hebben* = *pedire*)

Naast werkwoorden met een **e** in de stam die bij de vervoeging deze **e** veranderen in **ie** als de klemtoon erop valt, zijn er ook werkwoorden met een **e** in de stam die deze veranderen in **i**, zoals **pedir** (vragen), **repetir** (herhalen) en **servir** (dienen): **pido**, **pides** etc. In het woordenboek staat dan: **pedir (i)**.

40 Ik herhaal het woord. (herhalen = *repetir*, *e* wordt *i*)

41 Een vrouw doet de deur open. (opendoen = *abrir*)

42 Ze studeert Spaans. (studeren = *estudiar*)

43 Pedro vertrekt zondag. (vertrekken = *salir*)

De dagen van de week krijgen het bepaald lidwoord.

El sábado llega Luis de Chile.

Zaterdag arriveert Luis uit Chili.

¿Nos vemos el martes?

Zien we elkaar dinsdag?

Maar niet als ze voorafgegaan worden door **ser**: **Hoy/Mañana es sábado** (Vandaag/Morgen is het zaterdag).

44 Ik spreek drie talen: Frans, Engels en (y) Duits.

45 De gids spreekt Duits en Engels.

46 Ik ken de stad. (kennen = *conocer*)

De meeste werkwoorden op **-acer**, **-ecer**, **-ocer** en **-ucir** krijgen vóór de **c** waarop de stam eindigt een **z** in de 1^e persoon enkelvoud van de presente: **nacer** geboren worden, **yo nazco**; **agradecer** bedanken, **yo agradezco**; **conocer** kennen, **yo conozco**; **traducir** vertalen, **yo traduzco**. In het woordenboek wordt deze verandering van **c** in **zc** als volgt aangegeven: **traducir (zc)**.

47 Het is de moeite waard. (de moeite waard zijn = *valer la pena*)

48 Ze nemen de bus. (nemen = *tomar*)

49 Hij schrijft een brief. (schrijven = *escribir*)

50 We leren Frans. (leren = *aprender*)

51 Ik zie de zee. (zien = ver)

Bij een klein aantal werkwoorden is alleen de eerste persoon enkelvoud (*ik*) onregelmatig in de presente. De belangrijkste zijn:

caer vallen, **caigo** ik val

dar geven, **doy** ik geef

hacer doen, maken, **hago** ik doe, maak

poner leggen, zetten, **pongo** ik leg

saber weten, kunnen, **sé** ik weet

salir vertrekken, **salgo** ik vertrek

traer brengen, **traigo** ik breng

ver zien, **veo** ik zie

52 Ik maak een tekening. (maken = hacer)

53 Ik drink een pilsje. (drinken = beber)

54 Hij rookt sigaren. (roken = fumar)

55 Pedro speelt gitaar. (spelen = tocar)

Het lidwoord wordt gebruikt bij muziekinstrumenten bespelen: **tocar el violín** 'viool spelen'.

56 Alberto deelt de cadeaus uit. (uitdelen = distribuir)

Bij werkwoorden op **-uir** waarvan de **u** wordt uitgesproken, wordt in de eerste en tweede persoon enkelvoud en in de derde persoon enkelvoud en meervoud een **y** geplaatst tussen de stam en de uitgang: **construir** (bouwen, aanleggen) **yo construyo**, **tú construyes**, **él construye**, **ellos construyen**. Bij werkwoorden op **-uir** waarvan de **u** niet wordt uitgesproken gebeurt dit niet, bijvoorbeeld **distinguir** (onderscheiden).

57 Zaterdags gaan we uit. (uitgaan = salir)

's maandags, dinsdags etc. wordt vertaald met de meervoudsvorm: **Voy a verlo los jueves**
'Donderdags zoek ik hem op.'

4 De ontkennende en vragende zin

De tot nu toe door ons geformuleerde eenvoudige zinnen, die slechts bestaan uit een onderwerp, een werkwoordelijk gezegde en een lijdend voorwerp, kunnen bevestigend zijn gesteld ('Mijnheer Sanchez rookt sigaren'), ontkennend ('Mijnheer Sanchez rookt geen sigaren') en vragend ('Rookt Mijnheer Sanchez sigaren?')

In het Spaans wordt een bevestigende zin ontkennend gemaakt door direct vóór het vervoegde werkwoord **no** te zetten:

El animal sufre.

Het dier lijdt.

El animal *no* sufre.

Het dier lijdt *niet*.

Hablo español.

Ik spreek Spaans.

No, *no* hablo español

Nee, ik spreek *geen* Spaans.

Zoals de voorbeelden laten zien, betekent **no** zowel 'nee' als 'niet' of 'geen'.

Een vragende zin krijgt in de geschreven taal niet alleen een vraagteken aan het eind, maar ook een (omgekeerde) aan het begin: **¿Hablas español?** (Spreek je Spaans?)

De Spanjaard kan van een mededelende zin een vraag maken eenvoudig door er een vraagteken bij te plaatsen, dus zonder de volgorde van onderwerp en gezegde te veranderen. Bij de gesproken taal is het verschil dan te horen aan de stembuiging. Maar de Spanjaard kan een mededelende zin ook vragend maken door, net als in het Nederlands, het onderwerp achter het werkwoord te plaatsen:

Ah, usted es detective.

Ah, u bent detective.

¿Usted es detective?

Bent u detective?

¿Es usted detective?

España es un gran país.

Spanje is een groot land.

¿España es un gran país?

Is Spanje een groot land?

¿Es un gran país España?

¿Pedro viene a la fiesta?

Komt Pedro op het feest?

¿Viene Pedro a la fiesta?

De meest gebruikte constructie is die met het onderwerp na het gezegde, dus net zo als in het Nederlands. Als de vraag het werkwoord betreft, is in de geschreven taal de volgorde werkwoord-onderwerp de enig mogelijke: **¿Vendrá Felipe con nosotros?** 'Gaaf Felipe met ons mee?'

1 De jongen liegt niet.

2 Wij kennen de man niet.

3 Blijven jullie niet?

4 Ik vind de factuur niet. (vinden = encontrar, *o* wordt *ue*)

5 Margarita geeft geen antwoord. (antwoord geven = responder)

6 Zij eten geen vis. ('vis' als voedsel is 'pescado')

7 's Zaterdags werk ik niet.

8 Ik drink geen wijn.

9 Rookt u? Nee, dank u (gracias), ik rook niet.

10 Kent u de weg? (de weg kennen = conocer *of* saber el camino)

11 Gaat de telefoon?

12 Horen jullie de zee? (horen = oír)

Oír is een onregelmatig werkwoord dat als volgt vervoegd wordt in de presente:

yo oigo *ik hoor*

tú oyes

él/ella oye

nosotros oímos

vosotros oís

ellos/ellas oyen

13 Spreekt u Spaans?

14 Slaapt het kind? – Ik geloof van wel. (van wel = que sí).

15 Of (o) heb je liever koffie?

16 María vraagt of het kind slaapt.

Een vraag kan ook indirect zijn. Als voegwoord wordt dan **si** (of) gebruikt: **María sabe si Félix viene a la fiesta** (Maria weet of Félix op het feest komt).

17 Ik weet niet of ze Spaans spreken.

18 Ik begrijp het niet. (*laat 'het' onvertaald*; begrijpen = comprender)

De vragen die ontstaan door mededelende zinnen vragend te maken, zijn eenvoudig met ja of nee te beantwoorden. Een uitgebreider antwoord vereisen vragen die met een vraagwoord beginnen. Hierna vind je een overzicht van de vraagwoorden in het Spaans.

Vraagwoorden

¿Cómo está usted?

¿Cuánto (tiempo) dura?

¿Cuánto cuesta el libro?

¿Dónde vives ahora?

¿Por qué no vienes unos días?

¿Cuándo sales?

¿Qué significa?

¿Qué vino es éste?

¿Qué libro te gusta más?

¿Qué lenguas hablas?

¿Cuál te gusta más?

¿Quién es este hombre?

Hoe gaat het met u?

Hoelang duurt dat?

Hoeveel kost het boek?

Waar woon je nu?

Waarom kom je niet een paar dagen?

Wanneer vertrek je?

Wat betekent dat?

Wat voor wijn is dit?

Welk boek vind je het mooist?

Welke talen spreek je?

Welke vind je het leukst?

Wie is die man?

Welk(e)? kan worden vertaald met **qué** en **cuál**. Voor het bijvoeglijke *welk(e)* ('Welk boek') gebruik je **qué**, voor het zelfstandige *welke(e)* **cuál**.

In een vragende zin met een vraagwoord staat net als in het Nederlands het onderwerp achter het gezegde: **Qué quiere usted?** 'Wat wilt u?'

Kies bij de volgende zinnen het juiste vraagwoord aan de hand van bovenstaande tabel (de Nederlandse vraagwoorden in de tweede kolom staan in alfabetische volgorde).

19 Hoe bereid jij uiensoep? (bereiden = preparar)

.....

20 Waarom huil je? (huilen = llorar)

.....

21 Wanneer vertrekken jullie? (vertrekken = salir)

.....

22 Wanneer vangt de reis aan? (aankomen = empezar, *e* wordt *ie*)

.....

23 Hoeveel kost het overhemd? (kosten = costar, *o* wordt *ue*)

.....

24 Hoeveel kosten de druiven?

.....

25 Waarom blaft de hond? (blaffen = ladrar)

.....

26 Wie begint? (beginnen = comenzar, *e* wordt *ie*)

.....

27 Wie doet de deur open?

.....

28 Wat wil je? (willen = querer, *e* wordt *ie*)

.....

29 Waarom studeer je niet?

.....

30 Welke roman leest Maria?

.....

31 Welke talen spreek je? – Ik spreek Engels en een beetje Frans (un poco de francés).

.....

32 Wat heb je liever, koffie of (o) thee?

.....

33 Wat studeert u?

.....

34 Waar werk je?

.....

35 Waarom niet?

.....

36 Welke plaat zetten we op? (opzetten= poner)

.....

37 Welke zet je op?

.....

38 Waarom heb je een regenjas aan? (aanhebben, dragen = llevar)

De Spanjaard ziet in het onbepaald lidwoord vaak meer een telwoord. Hij beschouwt het gebruik ervan als vreemd bij een voorwerp waarvan het normaal is dat je er maar één bezit of aan hebt. Na werkwoorden als **tener** (hebben, bezitten) en **llevar** (aanhebben, dragen) laat hij het lidwoord bij concrete voorwerpen dan ook achterwege. Het onbepaald lidwoord wordt bij deze werkwoorden echter wél gebruikt als het zelfstandig naamwoord nader bepaald wordt.

¿Tienes coche? – Sí, hasta tengo dos.

Heb je een auto. – Ja, ik heb er zelfs twee.

No lleva abrigo.

Hij heeft geen jas aan.

Lleva un sombrero negro.

Hij heeft een zwarte hoed op.

39 Wat zeg je? (zeggen = decir)

Sommige werkwoorden hebben in de presente zowel een onregelmatige eerste persoon enkelvoud (*ik*) als een stamklinkerwisseling van **e** naar **i** of van **e** naar **ie**. Tot deze werkwoorden behoort **decir** (zeggen): de **e** verandert in **i** als de klemtoon daarop valt, dat is in de presente dus in alle personen behalve de *wij*-persoon en de *jullie*-persoon, en de 1e persoon enkelvoud is **digo**.

yo digo *ik zeg*

tú dices

él/ella dice

nosotros decimos

vosotros decis

ellos/ellas dicen

40 Waar wonen jullie?

.....

41 Wat doen we zondag? (doen = hacer)

.....

42 Waarom komt u niet binnen? (binnenkomen = pasar)

.....

43 Ik weet niet wat het betekent. (betekenen = significar)

Vraagwoorden kunnen ook indirecte vraagzinnen inleiden. Ze blijven dan hun accentteken behouden. Vergelijk:

¿Quién es ese hombre?

Wie is die man?

¿Sabes quién es ese hombre?

Weet jij wie die man is?

.....

44 Je weet hoe ze zijn.

.....

45 Maria vraagt waarom Cristina niet komt.

.....

46 En (y) waar spreken we af? (afspreken = quedar)

.....

47 Hoe lang duurt het?

.....

48 Welke deur is het?

.....

*De zin 'Hoe gaat het?/Hoe gaat/staat het met...?/Hoe is, was ...?' vertaal je met **¿Qué tal...?** Vertaal nu de volgende zinnen.*

49 Hallo! Hoe gaat het ermee? – Goed (bien). En (met) u?

.....

50 Hoe staat het met de reis naar (a) Spanje?

.....

51 Hoe gaat het met je (tu) werk?

.....

52 Hoe was de film?

.....

53 Wat is er (aan de hand)? (vertaal 'aan de hand zijn' met 'gebeuren' = pasar)

.....

54 Hoeveel is het waard? (waard zijn = valer)

.....

Uitroepen

Enkele vraagwoorden worden ook gebruikt in uitroepende zinnen.

Wat! gevolgd door een werkwoordsvorm wordt vertaald met **cuánto!** of **cómo!** Vaak kunnen ze door elkaar gebruikt worden, maar **cuánto!** heeft meer de betekenis van 'wat veel!', terwijl het bij **cómo!** niet zozeer om de hoeveelheid gaat maar meer om de wijze waarop, het hoe. Vergelijk:

¡Cómo pasa el tiempo!
¡Cómo canta esa mujer!
¡Cuánto te quiero!
¡Cuánto nos reímos con él!

Wat gaat de tijd!
Wat zingt die vrouw!
Wat mag ik je toch graag!
Wat hebben we met hem gelachen!

Wat een! gevolgd door een zelfstandig naamwoord wordt vertaald met **qué** en **cuánto**. Als je voor *Wat een!* kunt denken ‘wat veel!’, ‘Wat een hoop!’ in letterlijke zin, wordt **cuánto** gebruikt. In plaats van **cuánto** wordt ook wel **qué de** gebruikt.

Dios mío, ¡qué calor!
¡Qué (buena) suerte tengo!
¡Cuánta (Qué de) nieve!

Mijn God, wat een hitte!
Wat een mazzel heb ik toch!
Wat een (hoop) sneeuw!

Zoals de voorbeelden laten zien, krijgt een uitroep in het Spaans niet alleen een uitroepteken aan het eind, maar ook een (omgekeerde) aan het begin.

55 Wat weet hij (toch) veel!

.....

56 Wat regent het! (*je kunt zowel bedoelen ‘het regent hard’ als ‘het regent veel’*)

.....

57 Wat eet jij (toch) veel!

.....

58 Wat een huis!

.....

59 Wat een schandaal!

.....

60 Wat een lawaai!

.....

61 Wat een rust! (rust = paz)

.....

62 Wat rent hij (hard)!

.....

63 Wat een mazzel heb ik! (mazzel = suerte)

.....

64 Wat een kracht heeft Pablo!

.....

65 Wat een boeken!

.....

66 Wat een mensen!

.....

67 Wat een rokken heb jij!

.....

5 De werkwoorden *hebben* en *zijn*

Tot de meest eenvoudige zinnen behoren ook die van het type ‘Het huis heeft een tuin’, waarin **hebben** de betekenis heeft van ‘bezitten’. Met het werkwoord **zijn** kunnen zinnen gevormd worden met een naamwoordelijk gezegde, waarvan **zijn** het werkwoordelijk deel is en een zelfstandig naamwoord het naamwoordelijk deel: ‘Wij zijn burenen.’ Voor het formuleren van dergelijke zinnen moet je de vervoeging kennen van de werkwoorden **hebben** en **zijn** in de presente.

Het Spaans heeft twee woorden voor *hebben*, namelijk **haber** en **tener**, en drie woorden voor *zijn*, namelijk **haber**, **estar** en **ser**. De *presente* van deze werkwoorden is als volgt:

	<i>haber</i>	<i>tener</i>	<i>ser</i>	<i>estar</i>
yo	he ik heb, ben	tengo ik heb	soy ik ben	estoy ik ben
tú	has	ienes	eres	estás
él/ella/Ud.	ha	iene	es	está
nosotros/as	hemos	tenemos	somos	estamos
vosotros/as	habéis	tenéis	sois	estáis
ellos/ellas/Uds.	han	tienen	son	están

Tener wordt gebruikt voor *hebben* gevolgd door een zelfstandig naamwoord (zinnen a), **haber** wordt gebruikt voor *hebben* en *zijn* als hulpwerkwoord bij de voltooid tegenwoordige tijd (zinnen b).

(a) El hombre tiene problemas.	De man heeft problemen.
Tengo frío.	Ik heb het koud.
(b) ¿A qué hora ha llamado?	Hoe laat heeft hij gebeld?
¿Por qué no has venido a clase?	Waarom ben je niet op de les gekomen?

Als *zijn* geen hulpwerkwoord is bij de voltooid tegenwoordige tijd gebruik je of **estar** of **ser**. Je gebruikt **estar**:

- als *zijn* zelfstandig werkwoord is in de betekenis van ‘zich bevinden’.

La agencia está en un edificio antiguo.	Het bureau bevindt zich in een oud gebouw.
Granada está en Andalucía.	Granada ligt in Andalusië.

- als *zijn* koppelwerkwoord is gevolgd door een bijvoeglijk naamwoord en een voorbijgaande gesteldheid aangeeft.

Lola está muy enfadada.	Lola is erg boos.
El museo está abierto.	Het museum is geopend.

- als *zijn* koppelwerkwoord is gevolgd door een bijvoeglijk naamwoord en een blijvende gesteldheid aangeeft die geen eigenschap is maar een aangewaaide toestand.

El vaso está roto.	De vaas is gebroken.
El hombre está muerto.	De man is dood.

Ser wordt gebruikt:

- als *zijn* zelfstandig werkwoord is in de betekenis van ‘plaatsvinden’. Je zou dan ook **tener luego** (plaatsvinden) kunnen gebruiken.

La reunión es en casa de Manuel.	De vergadering is bij Manuel thuis.
La fiesta es el domingo.	Het feest is op zondag.

- als *zijn* koppelwerkwoord is en het naamwoordelijk deel van het gezegde een zelfstandig naamwoord, een voornaamwoord of een telwoord.

La directora es una mujer.	De directeur is een vrouw.

Hoy es un día hermoso.
¿Quién es? - Soy yo.
Somos dos.

Vandaag is het een prachtige dag.
Wie is dat? - Ik ben het.
We zijn met zijn tweeën.

► als *zijn* koppelwerkwoord is en het naamwoordelijk deel van het gezegde een bijvoeglijk naamwoord dat iets karakteristieks aanduidt, een blijvend kenmerk of althans iets dat niet van de ene op de andere dag verandert.

Este libro es muy interesante.
Carmen todavía es joven.

Dit boek is erg interessant.
Carmen is nog jong.

Raadpleeg bij het maken van de volgende zinnen steeds de overzichtjes van de vervoegingen op de vorige bladzijde.

1 Je hebt geluk. (het geluk = la suerte)

.....

2 Sorry (Perdón). Weet u waar het station is? (weten = saber)

.....

3 Heb je werk?

.....

4 Waar zijn de kinderen?

.....

5 Hoi! (Hola) Ik ben Pedro.

.....

6 We zijn vrienden.

.....

7 Zij zijn studenten.

.....

8 Hij is een collega.

.....

9 Ik heb geen honger.

.....

10 Wij hebben geen sleutel.

.....

11 Pedro heeft geen auto.

.....

12 Bent u Amerikaan of (o) Engelsman?

.....

13 Hebben de kamers verwarming?

.....

14 Heb je het koud? (het koud hebben = tener frío)

.....

15 Ik heb het warm.

16 We hebben de tijd.

In het Nederlands zeggen we ‘de tijd hebben’, ‘het recht hebben’, ‘de gelegenheid hebben’ en gebruiken dus het bepaald lidwoord. Soms gebruiken we geen lidwoord zoals in ‘toestemming hebben’. In het Spaans wordt hier nergens het lidwoord gebruikt: **tener tiempo/derecho/permiso/ocasión**.

17 Hebben jullie een probleem?

18 Heb je een minuut (Heb je even)?

19 Heb je kleingeld? (kleingeld = dinero suelto *of* suelto)

20 Wie bent u?

21 Waar ligt de brief?

‘Liggen’, ‘staan’, ‘hangen’ en ‘zitten’ in de betekenis van ‘zich bevinden’ worden vertaald als ‘zijn’ = **estar**

22 Waar is het VVV-kantoor, alstublieft? (het VVV-kantoor = la oficina de turismo)

23 Waar is het toilet? (het toilet = los servicios)

24 Waar zijn we?

25 Man! Wat heb je?

26 Hoeveel is het? Ik heb het niet klein. (*vertaal als ‘Ik heb geen kleingeld’*)

27 Wie is Carlos?

28 Wie zijn zij?

De zin ‘Hoe gaat het met je? Hoe maak je het?’ vertaal je met **Cómo estás?** Vertaal nu de volgende drie zinnen met deze vorm.

29 Hoe gaat het met u?

.....

30 Hoe gaat het met jullie?

.....

31 En hoe gaat het met Juan en Maria? – Met hen gaat het goed (goed = bien)

.....

32 Is hij de eigenaar?

.....

33 Maria is lerares.

.....

34 Hij heeft een restaurant.

.....

35 Sorry! Bent u mijnheer Moreno? – Ja, die ben ik.

In het Spaans staat het bepaald lidwoord vóór de aanspreekwoorden **señor/señora/señorita**, vóór titels en vóór woorden die een beroep of een familierelatie aanduiden gevolgd door een naam. Dit gebeurt echter alleen als over de betreffende personen wordt gesproken:

¿Quién es? Es el señor Moreno.

Wie is dat? Dat is mijnheer Moreno.

El doctor Díaz da una conferencia.

Doctor Díaz geeft een lezing.

Mañana viene el tío Juan.

Morgen komt oom Juan.

El abogado Gálvez habló con el acusado.

Advocaat Gálvez sprak met de verdachte.

Maar direct aangesproken:

Señor Moreno, ¡oiga usted!

Mijnheer Moreno, hoort u eens!

Het lidwoord blijft ook achterwege in een bijstelling: **el embajador de Argentina, señor Fuentes** (de ambassadeur van Argentinië, de heer Fuentes).

.....

36 Ben jij Nederlander?

.....

37 Ik ben het ermee eens. (het ermee eens zijn = estar de acuerdo)

.....

38 Heb je een slecht humeur? (een slecht humeur hebben = estar de mal humor)

.....

39 Frankrijk is een republiek.

.....

40 De buurman heeft een hond.

.....

41 Het vliegtuig heeft vertraging. (de vertraging = el retraso)

.....

42 De vrouw heeft problemen.

.....

43 We zijn met zijn tweeën. (met zijn tweeën zijn = ser dos)

44 U heeft gelijk, heren. (gelijk hebben = tener razón)

45 Ik heb geen handdoek.

46 Ik heb vakantie.

Enkele Spaanse zelfstandige naamwoorden staan in het meervoud maar duiden een (Nederlands) enkelvoud aan, zonder dat daar enige logica in zit. De belangrijkste zijn:

las alrededores	de omgeving
las bodas (<i>maar ook: la boda</i>)	de bruiloft
las espinacas	de spinazie
los honorarios	het honorarium
las matemáticas (<i>meestal</i>)	wiskunde
las tinieblas	de duisternis
las vacaciones	de vakantie

Naast **las alrededores** wordt ook **el entorno** gebruikt en naast **las tinieblas** ook **la oscuridad**. Zijn deze woorden onderwerp, dan staat ook het werkwoord in het meervoud: **Nos rodeaban unas tinieblas** (Duisternis omringde ons).

47 Het is twee euro.

Bij maat-, munt- en tijdseenheden wordt bij een aantal van twee of meer het meervoud gebruikt, in afwijking van het Nederlands.

dos kilos	twee kilo
diez kilómetros	tien kilometer

Zijn de eenheden onderwerp, dan staat ook het werkwoord in het meervoud.

48 En wat doet Pablo? - Hij is arts.

49 Zijn jullie studenten?

50 Hebt u misschien een vuurtje? (een vuurtje hebben = tener fuego)

‘Hebt u misschien?’ kan worden uitgedrukt met de *condicional* van **tener**, bijvoorbeeld: **¿Tendría un plato sin carne?** ‘Hebt u misschien een gerecht zonder vlees?’ De *condicional* wordt pas behandeld in hoofdstuk 32, maar de vorm **tendría** kun je alvast onthouden.

51 Hebt u kinderen?